

Tog troščta pak dosta že nam hýſhcži wězej, 12 młoženžow s Barlińa, frjzwolne Samaritáte, pschižechu, tych bědnych wotwardowat. Byžcžo žognowane, wý chwalbý dostoje zufnički, kenž luboſež ſejoscho, tež nad zufnikami. — Tež tych hoprow ſa ſchělne potřebnoſcži pschichadafcho ſchym wězej, ſe wſchych hoſkołnych wſow a měſtow, połne ſudu měſa, ſudu wina a t. d. Zefto ſom, jich žognujuzy, že myſlit: „Raž wý naſ hochložili ſcžo we naſhej tužyzy, tak hochlož waž ten ſmilny Bog we waſchej ſmertnej tſchachosche!“

Weliſe ſakopowané.

Dawe že juž hulizy, až ſmy zeſe kopize ſabogich wojaſow ſakopowali; to pak běchu jano te, až we jſach ſu padnuli. Tež ta weliſka lizba ſraňonych, až pět a ſobotu ſu hudychnuli, bu ned k wotpozynku ſporana. Ale zo to ſchykno jo pscheschiwo tych wele towſynt mužow a koňow, ako wenze na bitwiſhcžu lažachu. Kafe te huglēdachu něto po tſchich dňach pschi tej ſhoploſche! Šmertių ſpuch napołni ten luſt a dyž wěſtch ſbitwiſhcža knam dujaſcho, nebeſcho k hužaržanu. To ſakopowané ga běſcho nam pschikafane, ale chto že ſmognu? Rowno ſaſej hujžo pschikafu: Žož te hobydlake ſakopowat ſepſchidu, ga ſeftſchelajomu ſeļu wjaſ do uizogo! To pomogaſcho, pscheto psched Prusijanami mějachu tſchacha, wěžeze, až te dlujko ſnewotleſaju. Sa chylku ſgromažichu že muſke, žeňſke, młožina a žiſchi, ſchykne ſe ſchpodami a ſkopawami.